

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg kan kun tilslutte mig ønsket om et frivilligt samarbejde mellem dem, der har driftsansvaret og det overordnede ansvar på de ikkestatslige museer og så Kulturministeriet og primært Kulturarvsstyrelsen, som jo også har et ansvar over for disse museer.

Med hensyn til økonomien er der ikke andet at sige, end at det jo er enhver institutions opgave at prøve at løse sine opgaver så optimalt som overhovedet muligt inden for de økonomiske rammer, der er stillet til rådighed. Som det fremgik af ministerens tale, tager vi en drøftelse i forbindelse med den kommende finanslov for at se, om vi kan fremskaffe midler til at etablere disse magasiner, som vi er enige om er så nødvendige.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Arne Toft som ordfører.

Arne Toft (S):

Vi er i Socialdemokratiet enige med fru Ester Larsen og også med hr. Ole Sohn i, at vi har fået en god udredning om kulturarven. Kulturarven skal bevares; det kan vi alle sammen hurtigt blive enige om. Kulturarven har måske endnu større betydning i dag end tidligere. Vi bruger den til at skabe identitet og klargøre vores rødder i et samfund, hvor der er mange kulturindtryk fra mange forskellige steder i verden.

Jeg tror på, at identitetsdannelse kræver aktiv indsats fra kulturarvsinstitutionerne. Udviklingen betyder og kommer i fremtiden til at betyde, at informationsmængden i dag er meget større end nogen siden før. En del af informationsmængden bliver dog digital, men derfor er der stadig megen information, og der bliver mere dag for dag. Derfor er vi nødt til at fastlægge strategier, så vi også i fremtiden får samlet det nødvendige. Informationsmængden bliver større og større, indsamlingerne bliver dyrere og dyrere, hvis ikke vi snart gør noget.

Når vi diskuterer vores visioner for fremtidens kulturbevaring, tror jeg, vi kan få stor glæde af at se lidt rundt i verden. F.eks. har man i England gode erfaringer med at give museer en stor rolle i opretholdelsen af den engelske identitet, f.eks. med integration, hvor museerne tager et stort ansvar, og det er da en klar måde at integrere vores kultur i velfærdssamfundet på, samtidig med at der kan være økonomiske fordele i det. Vi må ikke lade det sociale ansvar overskygge behovet for højt uddannet arbejds-

kraft på museerne, men erfaringerne fra bl.a. England er interessante.

Det ændrer ikke på, at vi i dag har brug for en aktiv indsats for at bevare både den del af vores kulturarv, der rækker mange år tilbage, og den del, der kan sikre, at fremtiden kan lære om os. Det betyder ikke, at vi ikke må være kritiske og foretage prioriteringer, for med til diskussionen om de ellers gode intentioner omkring kulturbevaringen hører også den økonomiske diskussion.

Derfor håber jeg også, at debatten i dag og regeringens samlede strategi for kulturbevarelse, som kulturministeren har varslet i en række medier, vil bygge på en erkendelse af, at kulturbevarelse koster penge, og derfor hører prioriteringer også hjemme i diskussionen, og det vil være mit udgangspunkt for diskussionen i dag.

Jeg er enig med ministeren i, at byggeri af magasiner har højeste prioritet. Status i dag er, at dele af vores kultur er ved at smuldre. Derfor skal vi både fokusere på magasinerne, men også på bevaringsdelen. Akut vurderer udredningen, at der skal bygges magasiner for 300 mio. kr., og dertil skal vi lægge ca. 50 mio. kr. til konservering, registrering og husleje.

Kl. 15.35

Min indgangsvinkel til diskussionen omkring magasiner er, at vi skal bygge stort nu, og gerne så stort, at vi ikke skal bygge igen lige med det samme.

Vi er tilhængere af den såkaldte madkassemodel, hvor vi bygger flere magasiner sammen, så de forskellige arkiver, museer og biblioteker sammen kan få opbevaret deres genstande under optimale forhold. Jeg tror, der kan findes utrolig mange stordriftsfordele ved at samle arkiverne, hvis vi kan gøre op med nogle af de til tider stive grænser, der findes mellem arkiver, biblioteker og museer. Lidt i spøg kan man måske omformulere et af regeringens slogans til at hedde: Mest magasinplads for pengene. Heri ligger også, at magasiner ikke behøver at ligge midt i byen. Det vigtigste for os er, at vi tænker stort, fremadrettet og samlet, så vi kan få langt mere ud af pengene.

Men en sådan forespørgselsdebat som denne skal ikke kun gå op i magasiner; kulturarvsdiskussionen skal være bredere end det. Både den elektroniske og fysiske kulturarv kræver strategiske svar. Den fysiske og elektroniske kulturarv står over for hver sin udfordring, som jeg kort vil kommentere.